

30. november 2020

Sagsnr.: 20/10474

Klagenr.: 1002214

MJO

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

AFVISNING AF KLAGE i sag om retablering og vedligeholdelsesarbejde

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens¹ § 78, stk. 1 og 4, miljøbeskyttelseslovens² § 91, stk. 1, og vandløbslovens³ § 80, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klagen vedrørende oprensning af grøft og udført arbejde på drænrørledning i Vejle Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet⁴ og gebyrbekendtgørelsens § 2.⁵ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1 og miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37795526

EAN-nr. 5798000026070

nh@naevneneshus.dk

www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse med ændringer

² Lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse

³ Lovbekendtgørelse nr. 1217 af 25. november 2019 om vandløb

⁴ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

⁵ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Klager har den 30. oktober 2018 klaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klager har beskrevet en række begivenheder i forbindelse med renovering af et drænrør og oprensning af en grøft i nærheden af klagers ejendom i 1989.

Klager har anført, at der ikke er givet tilladelse til nogen af forslagene, som projektet indebar, og at myndighederne har handlet i strid med miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven, idet myndighederne ikke har indhentet de nødvendige tilladelser og dispensationer til udførelsen af projektet.

Endvidere har klager oplyst, at renoveringen af drænrøret og oprensningen af grøften på matr. nr. F 1, Vork, samt udskiftningen af PVC-ledningen langs A 1, har ført til, at klager ikke længere har rent drikkevand. Klager har anført, at der foreligger kausalitet mellem forholdene, hvorfor myndighederne skal sørge for rent drikkevand til ejendommen.

Endelig har klager anført, at alle de omhandlede forhold er ulovlige, hvorfor alt skal genetableres til de forhold, der var før renoveringerne.

2. Sagens oplysninger

Miljøstyrelsen har den 18. september 2020 bemærket, at klager henviser til tre forskellige sagsnumre. Det har alene været muligt for styrelsen at fremfinde sagsnr. M 235-0480, hvis akter styrelsen har fremsendt til nævnet. Sagsnr. 272-0015 er ikke overgivet til Rigsarkivet og formodes kasseret, og sagsnr. 305-89013 kan ikke findes i styrelsens journal.

Sagsnr. M 235-0480 vedrører en sag fra 1995/1996, som blev afsluttet af Miljøstyrelsen i brev til klager af 20. november 1995. Det fremgår af brevet, at styrelsen har afvist at behandle klagen, idet den har vurderet, at den påklagede afgørelse ikke angår forhold, der berører klagers ejendom.

Det fremgår af brev af 27. august 1996 til klager fra Miljøstyrelsen, at det ikke har været muligt for styrelsen at identificere den afgørelse, der klages over, og at styrelsen på det foreliggende grundlag end ikke har mulighed for at vurdere, om de formelle betingelser for at iværksætte en sagsbehandling er til stede.

Forud herfor har klager været involveret i flere sager i det administrative system vedrørende oprensningen af grøft og drænrørledningsarbejdet, herunder ved daværende Egtved Kommune, Landvæsenskommissionen og Overlandsvæsenskommissionen. Klager har ført en civil retssag mod Vejle Amt om renoveringsarbejdet i nærheden af klagers ejendom, som blev afgjort ved Vestre Landsrets dom af 20. december 1993.

Miljøstyrelsen har oplyst, at den ikke har haft korrespondance med klager i perioden fra 1996 og frem til indgivelsen af denne klage i 2018. Styrelsen

har endvidere bemærket, at det ud fra klageskriftet er vanskeligt at udlede, hvad der klages over, og at styrelsen skulle have haft kompetence til at træffe afgørelse i den pågældende sag.

Endelig har Miljøstyrelsen bemærket, at klager i den nuværende klage henviser til, at der mangler at blive truffet en afgørelse i sagen. Styrelsen kan ud fra ovenstående ikke identificere, at der skulle mangle en afgørelse.

Det fremgår af klagen, at der endvidere henvises til sagsnr. M 235-0313. Miljøstyrelsen har den 25. november 2020 oplyst til Miljø- og Fødevareklagenævnet, at det drejer sig om en sag fra 1989, hvor styrelsen ikke længere har adgang til akterne. Styrelsen har oplyst, at sagen umiddelbart er klagers første henvendelse til Miljøstyrelsen omkring sagen. En klage i sagen blev dengang afvist, da udgiftsfordelingen ikke var fastlagt.

Klager er den 6. oktober 2020 kommet med bemærkninger til Miljøstyrelsens bemærkninger. Klagers bemærkninger indeholder ikke oplysninger om, hvorvidt der skulle foreligge en aktuel afgørelse, der har givet anledning til klagen eller lignende.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet er klagemyndighed for administrative afgørelser i det omfang det fastsættes i den øvrige lovgivning, jf. lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 1, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet afgør selv spørgsmål om nævnets kompetence, jf. § 1, stk. 3.

Ved administrative afgørelser forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand. En afgørelse i forvaltningsretlig forstand er en retsakt, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde.

Efter naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1 og 4, miljøbeskyttelseslovens § 91, stk. 1, og vandløbslovens § 80, stk. 1, kan afgørelser efter de respektive love eller de regler, der udstedes efter lovene, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det er en således en forudsætning for Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af en klage, at der er truffet en afgørelse efter en relevant lovgivning, som kan påklages til nævnet. Derudover skal en række formelle betingelser være opfyldt, herunder en lovbestemt klagefrist på fire uger, der skal overholdes og klager skal være klageberettiget i forhold til den pågældende afgørelse, der ønskes påklaget.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på det foreliggende grundlag, at der ikke er truffet en afgørelse, som kan påklages til nævnet. Nævnet har lagt

vægt på, at klagen ikke indeholder oplysninger om en konkret administrativ afgørelse truffet af Miljøstyrelsen eller andre myndigheder, og at der i sagens materiale ikke ses at være en sådan afgørelse rettet mod klager. Nævnet har i den forbindelse også lagt vægt på styrelsens oplysning om, at styrelsen ikke har truffet afgørelse i forhold til klager.

På den baggrund afviser Miljø- og Fødevareklagenævnet at realitetsbehandle klagen.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsen § 2, stk. 2, nr. 3.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klagen vedrørende oprensning af grøft og udført arbejde på drænrørledning i Vejle Kommune.